

tium latera abscindere solitum, qui equum, habenis ad currum alligatum, abduxit, auriga iterum iterumque festinationem ejus coercente.

43. Quem cum e centum ejus oculis, haud nictantibus, atque ex equis viridibus INDRAM esse cognovisset, RAGHUS eum allocutus est, quasi reverti cogens eum voce sua sonante, cœlum feriente :

44. “ Tu, deorum princeps, ab hominibus gnaris primus semper appellaris eorum, qui sacrificiorum portionibus fruuntur : cur igitur tu patris mei, continuis sacrificiis intenti, cærimoniam sacram irritam facere moliris ?

45. “ Nonne a te, mundi tergemini domino, oculis cœlestibus prædito, sacrificiorum inimici semper cohibendi sunt ? Quodsi tu ipse pie agentium opera conturbas, lex sacra subversa est.

46. “ Quare, INDRA, huncce equum, præcipuam magni sacrificii partem, dimittere velis : nam viri eximii, qui aliis viam puram indicant, ipsi semitam turpem haud ingrediuntur.”

47. Cœlicolarum princeps, cum sermonem audacem, a RAGHUE prolatum, audisset, attonitus currum retro flexit, atque responsum edere aggressus est :

48. “ Quæ dixisti, juvenis regie, ea ita sunt : attamen iis, qui gloria gaudent, hæc defendenda est ab inimico. Jam vero pater tuus, totam meam gloriam, mundos collustrantem, sacrificio superare molitur.

49. “ Sicut enim solus VISHNUS tanquam spiritus summus celebratur, atque SIVAS trioculus solus magnus dominus appellatur, neque alius quisquam ; ita me solum centum sacrificiorum perfectorem nominant vates, neque in quemquam alium cadunt hæ nostræ appellationes.

50. “ Quare hiccé patris tui equus abreptus est a me, KAPILAM imitante. Mitte laborem, neque pedem pone in SAGARÆ filiorum vestigio !”

51. Tum equi custos impavidus, subridens, INDRAM rursus allocutus est : “ Arripe telum, si hæc tibi stat sententia ; non enim, nisi RAGHUE devicto, inceptum tuum peregeris !”

52. Ita locutus, INDRAM suspiciens, arcumque sagitta instructurus, adstitit, corporis pulchritudine, hoc statu imprimis conspicua, ipsius SIVÆ æmulus.